

Úřední věstník

Evropské unie

C 12

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 54

15. ledna 2011

Oznámení č.

Obsah

Strana

II Sdělení

SDĚLENÍ ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Evropská komise

2011/C 12/01 Sdělení Komise – Provádění čl. 260 odst. 3 Smlouvy o fungování EU 1

Evropská centrální banka

2011/C 12/02 Dohoda ze dne 31. prosince 2010 mezi Eesti Pank a Evropskou centrální bankou o pohledávce
připsané Evropskou centrální bankou ve prospěch Eesti Pank podle článku 30.3 statutu Evropského
systému centrálních bank a Evropské centrální banky 6

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Evropská komise

2011/C 12/03 Směnné kurzy vůči euru 8

CS

Cena:
3 EUR

(Pokračování na následující straně)

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2011/C 12/04	Rozhodnutí předsedy Evropské komise ze dne 10. ledna 2011 o jmenování členů Evropské skupiny pro etiku ve vědě a nových technologiích na její čtvrté funkční období	9

INFORMACE ČLENSKÝCH STÁTŮ

2011/C 12/05	Svátky v roce 2011	10
--------------	--------------------------	----

II

(Sdělení)

SDĚLENÍ ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

EVROPSKÁ KOMISE

Sdělení Komise – Provádění čl. 260 odst. 3 Smlouvy o fungování EU

(2011/C 12/01)

I. ÚVOD

1. Možnost uložit peněžité sankce členskému státu, který nevykonával rozsudek konstatující nesplnění povinnosti, byla zavedena Maastrichtskou smlouvou, jež v tomto smyslu pozměnila článek 171 Smlouvy o EHS, z něhož se stal článek 228 Smlouvy o ES, jakož i článek 143 Smlouvy o Euratomu ⁽¹⁾. Komise dne 13. prosince 2005 přijala sdělení týkající se provádění článku 228 Smlouvy o ES ⁽²⁾ (sdělení z roku 2005), které nahrazuje dvě předchozí sdělení z roku 1996 ⁽³⁾ a z roku 1997 ⁽⁴⁾.
2. Lisabonská smlouva pozměnila článek 228 Smlouvy o ES, z něhož se stal článek 260 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), aby toto ustanovení zpřísnila ve dvou ohledech.
3. Za prvé, jde-li o řízení podle čl. 260 odst. 2 (dříve čl. 228 odst. 2 Smlouvy o ES), Lisabonská smlouva zrušila ve fázi postupu před zahájením soudního řízení fázi vydání odůvodněného stanoviska. Má-li Komise po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost za to, že některý členský stát nepřijal řádná opatření, která pro něj vyplývají z rozsudku Soudního dvora Evropské unie, vykonává Komise ve fázi postupu, který předchází zahájení soudního řízení, pouze jeden krok, a sice vyzve dopisem členský stát, aby se ve věci vyjádřil ⁽⁵⁾. Pokud následně Komise není spokojena s vyjádřením členského státu, nebo pokud tento členský stát neodpovídá, může věc předložit přímo Soudnímu dvoru, a to podle čl. 260 odst. 2. Postup upravený v čl. 260 odst. 2 tak bude v praxi rychlejší, neboť průměrná délka řízení navrhovaná ve sdělení z roku 2005 by se měla automaticky zkrátit na 8 až 18 měsíců ⁽⁶⁾. Jedná se však o orientační délku řízení, která nevylučuje možnost, aby specifické okolnosti ve výjimečných případech odůvodnily řízení delší. Zároveň tím není dotčena starost Komise o to, aby členský stát dosáhl co nejrychleji souladu s daným rozsudkem.

⁽¹⁾ Toto sdělení se vztahuje i na Smlouvu o Euratomu, protože nový článek 106a této smlouvy uvádí, že se článek 260 SFEU použije i na tuto smlouvu.

⁽²⁾ Dokument SEK(2005) 1658.

⁽³⁾ Úř. věst. C 242, 21.8.1996, s. 6.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 63, 28.2.1997, s. 2.

⁽⁵⁾ Jako přechodná úprava platí, že v případech, kdy byla výzva zaslána před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost, zasílá se dotčenému členskému státu doplňková výzva obsahující informaci, že v další fázi řízení bude věc předložena Soudnímu dvoru, a nikoli již odůvodněné stanovisko.

⁽⁶⁾ Viz bod 3 sdělení Komise – Evropa přinášející výsledky – uplatňování práva Společenství (KOM(2007) 502 v konečném znění), kde Komise k řízení podle bývalého článku 228 Smlouvy o ES uvedla, že „s ohledem na specifické okolnosti výjimečných případů by měla být přiměřená lhůta v řízeních, která mají zajistit dodržování dřívějšího rozsudku Soudního dvora, v průměru 12 až 24 měsíců“. Mezi specifické okolnosti patří zejména případy, kdy výkon dřívějšího rozsudku představuje přijetí opatření za účelem rozvoje nebo posílení infrastruktury na daném území nebo splnění závazků k výsledku.

4. Ve zbývající části ustanovení čl. 260 odst. 2 SFEU zcela odpovídá ustanovení bývalého článku 228 Smlouvy o ES. Sdělení z roku 2005 je proto i nadále zcela použitelné na řízení podle čl. 260 odst. 2 a zrušení odůvodněného stanoviska v něm nevyžaduje žádnou změnu.
5. Druhá změna, kterou přinesla Lisabonská smlouva, má podstatněji charakter. Jedná se o nový odstavec 3 článku 260 SFEU, který zní:

„— Předloží-li Komise Soudnímu dvoru Evropské unie věc podle článku 258 z důvodu, že dotyčný stát nesplnil povinnost sdělit opatření provádějící směrnici přijatou legislativním postupem, může, pokládá-li to za vhodné, navrhnout paušální částku nebo penále, již je dotyčný členský stát povinen zaplatit, ve výši, kterou považuje za přiměřenou okolnostem.

— Shledá-li Soudní dvůr Evropské unie, že došlo k porušení povinnosti, může členskému státu uložit zaplacení paušální částky nebo penále, které nepřekročí výši navrženou Komisí. Platební povinnost nabude účinku ke dni stanovenému Soudním dvorem Evropské unie v jeho rozsudku.“
6. Tento odstavec vytváří zcela nový nástroj. Komise může Soudnímu dvoru navrhnout již v rámci řízení o nesplnění povinnosti podle článku 258 (dříve článek 226 Smlouvy o ES), aby uložil zaplacení paušální částky nebo penále v témže rozsudku, kterým se konstatuje nesplnění povinnosti členského státu sdělit opatření provádějící směrnici přijatou legislativním postupem.
7. Cílem této změny Smlouvy je silněji stimulovat členské státy k tomu, aby prováděly směrnice ve lhůtách stanovených zákonodárcem a zajistily tak, že právní předpisy Unie jsou skutečně efektivní. Lisabonská smlouva tím rovněž zohledňuje zásadní význam včasného provedení směrnic členskými státy. Nejde pouze o zajištění obecných cílů, jejichž plnění právní předpisy Unie sledují, kde nelze tolerovat zpoždění, ale hlavně také o ochranu evropských občanů, jimž z těchto právních předpisů vyplývají subjektivní práva. V neposlední řadě jde o důvěryhodnost práva Unie jako celku, která je narušena, trvá-li příliš dlouho, než se v členských státech právní účinky legislativní aktů začnou plně uplatňovat.
8. Komise v tomto sdělení uvádí, jak bude využívat toto nové ustanovení, které zavedla Lisabonská smlouva.
9. Komisi, jako strážkyni smluv, přísluší v rámci nového čl. 260 odst. 3 rozhodující úloha: Má pravomoc zahájit řízení podle článku 258 a v rámci toho řízení vznést zároveň žádost podle čl. 260 odst. 3, v níž navrhuje zaplacení paušální částky a/nebo penále ve stanovené výši. V tomto případě, na rozdíl od řízení podle čl. 260 odst. 2, Soudní dvůr rozhodne o peněžité sankci, která však nepřekročí výši částky navrženou Komisí.
10. Užití níže uvedených zásad a obecných kritérií v individuálních případech i vývoj příslušné judikatury Soudního dvora umožní Komisi, aby dále rozvíjela svůj právní názor i po schválení tohoto sdělení. Jelikož každá peněžité sankce musí vždy odpovídat okolnostem daného případu, vyhrazuje si Komise při užití volné úvahy možnost odchýlit se od těchto obecných kritérií, bude-li se to v konkrétním případě jevit jako oprávněné a bude-li takové odchýlení dostatečně odůvodněno.
11. Ustanovení čl. 260 odst. 3 představuje inovativní nástroj, který zavedla Smlouva s cílem efektivně reagovat na velmi rozšířený jev, a to pozdní provádění směrnic, které stále představuje závažný problém. Komise na základě statistik, které má k dispozici, provede ve své výroční zprávě o uplatňování práva Unie podrobný přezkum výsledků členských států, pokud jde o provádění směrnic ve stanovených lhůtách. Pokud výsledky přezkumu neprokáží zásadní zlepšení, Komise změní svůj přístup a přehodnotí politiku vyplývající z tohoto sdělení.

II. OBECNÉ ZÁSADY

12. Komise považuje za nutné nejprve připomenout tři obecné zásady, jimiž se musí provádění čl. 260 odst. 3 řídit, stejně jako se jimi již řídí provádění odstavce 2 tohoto článku.

13. Za prvé, sankce musí být stanovena s ohledem na základní cíl tohoto nástroje, kterým je zajištění včasného provádění směrnic tak, jak jej požaduje právo Unie, a zajištění toho, že se tento typ porušení práva nebude opakovat. Podle názoru Komise musí být při stanovení sankce uplatněna tato tři zásadní kritéria:

- závažnost porušení práva,
- doba trvání tohoto porušení,
- odstrašující účinek sankce postačující k zamezení recidivy.

14. Za druhé, sankce, které Komise navrhne Soudnímu dvoru, musí být pro členské státy předvídatelné a jejich výše musí být stanovena postupem uplatňujícím zásadu proporcionality a zásadu rovného zacházení se všemi členskými státy. Tento postup musí být rovněž jasný a jednotný, neboť Komise bude muset Soudnímu dvoru odůvodnit vyšší navrhované částky.

15. Za třetí, z hlediska účinnosti sankce je důležité stanovit vhodnou výši sankce tak, aby byl zajištěn její odstrašující účinek. Ukládání čistě symbolických sankcí by tento nástroj zbavilo veškerých požadovaných účinků a bylo by v rozporu s cílem zajistit provádění směrnic ve stanovených lhůtách.

III. POUŽÍVÁNÍ NOVÉHO NÁSTROJE

16. Komise může podle čl. 260 odst. 3 využít novou možnost, kterou toto ustanovení upravuje, „pokládá-li to za vhodné“. Tuto formulaci je zapotřebí chápat tak, že Komise má širokou diskreční pravomoc, podobnou její diskreční pravomoci rozhodnout, zda zahájí či nezahájí řízení pro nesplnění povinnosti ve smyslu článku 258, kterou Komise disponuje v souladu s ustálenou judikaturou.

17. Komise v rámci výkonu této své diskreční pravomoci považuje za vhodné používat nástroj uvedený v článku 260 odst. 3 v zásadě ve všech věcech, které se týkají nesplnění povinnosti podle tohoto ustanovení, které se týká provádění směrnic přijatých legislativním postupem. Skutečně, důležitost dbát na provádění směrnic členskými státy ve stanovených lhůtách se týká všech legislativních směrnic, a proto není v zásadě zapotřebí mezi nimi rozlišovat. Komise však nevylučuje, že se mohou vyskytnout zvláštní případy, v nichž nebude pokládat za vhodné uložit sankce podle čl. 260 odst. 3.

18. Jde-li o neprovedení nelegislativních směrnic, čl. 260 odst. 3 se neuplatní. V těchto případech Komise bude muset i nadále předkládat věci Soudnímu dvoru podle článku 258 a následně, v případě, že dotýčný členský stát nepřijme opatření, která pro něj vyplývají z rozsudku pro nesplnění povinnosti, věc znovu předloží Soudnímu dvoru podle čl. 260 odst. 2.

19. Je zapotřebí uvést, že nesplnění povinnosti podle čl. 260 odst. 3 zahrnuje jak celkové nesplnění povinnosti oznámit opatření týkající se provedení směrnice, tak případy, kdy došlo k neúplnému oznámení prováděcích opatření. K takovému případu může dojít, pokud se oznámená prováděcí opatření nevztahují na celé území členského státu nebo pokud je oznámení neúplné ve vztahu k provedení některé části dané směrnice. V případech, kdy členský stát poskytne Komisi všechna nezbytná vysvětlení týkající se jeho názoru, že provedl směrnici v celém rozsahu, může Komise shledat, že členský stát splnil svou povinnost oznámit prováděcí opatření a čl. 260 odst. 3 se v důsledku toho neuplatní. Případný spor o tom, zda jsou oznámená prováděcí opatření nebo právní předpisy existující ve vnitrostátním právním řádu dostatečné, povede k zahájení běžného řízení o správném provedení směrnice podle článku 258.

IV. DVA DRUHY SANKCÍ

20. Ustanovení čl. 260 odst. 3 umožňuje Soudnímu dvoru uložit na návrh Komise zaplacení „paušální částky nebo penále“. Komise má za to, že tato formulace s ohledem na cíl, který sleduje, a podobně jako odstavec 2 tohoto článku nevylučuje, aby se v témže rozsudku uložily oba druhy sankcí ⁽⁷⁾.

⁽⁷⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne ve věci C-304/02, *Komise v. Francie*, Sb. rozh. 2005, s. I-6263.

21. S ohledem na skutečnost, že tato změna zavedená Lisabonskou smlouvou umožní uložit sankci za neoznámení daných opatření mnohem dříve, než tomu bylo v minulosti, Komise věří, že penále jako sankce bude v zásadě postačovat, aby bylo dosaženo cíle, jenž tato změna sleduje, tj. více podnítit členské státy k včasnému provádění směrnic. Komise však bude i nadále navrhopvat zaplacení paušální částky, kde to okolnosti individuálního případu odůvodňují. V návaznosti na postup členských států je Komise navíc připravena změnit svůj přístup a ve všech řízeních obecně navrhopvat zaplacení paušální částky (viz bod 11).
22. V souladu s logikou obou druhů sankcí Komise ve věcech, které Soudní dvůr projednává a v nichž Komise navrhla zaplacení penále, vezme svůj návrh zpět, pokud členský stát oznámí nezbytná prováděcí opatření, a právo tak nebude nadále porušováno. Naopak, v případech, které Soudní dvůr projednává a v nichž Komise navrhla také zaplacení paušální částky, Komise nevezme svůj návrh zpět pouze na základě toho, že bylo provedeno požadované oznámení⁽⁸⁾.

V. STANOVENÍ VÝŠE PENÁLE A PŘÍPADNĚ PAUŠÁLNÍ ČÁSTKY

23. Penále, jehož zaplacení Komise navrhne podle čl. 260 odst. 3, se vypočítá postupem používaným pro věci předkládané Soudnímu dvoru podle odstavce 2 tohoto článku uvedeným v bodech 14 až 18 sdělení z roku 2005.
24. Částka denního penále se vypočítá tak, že se jednotná základní paušální sazba (bod 15 sdělení z roku 2005⁽⁹⁾) vynásobí nejprve koeficientem závažnosti a koeficientem délky a následně pevným faktorem „n“ stanoveným pro jednotlivé státy, který zohledňuje platební schopnost daného členského státu (bod 18 sdělení z roku 2005⁽¹⁰⁾).
25. Pokud jde o koeficient závažnosti, bude stanoven podle pravidel a kritérií uvedených v bodech 16 až 16.6 sdělení z roku 2005. Komise bude i nadále uplatňovat tato pravidla a kritéria stejným způsobem, jako tomu bylo ve věcech zahájených podle bývalého článku 228 Smlouvy o ES, které se týkaly neoznámení opatření, jimiž se provádějí směrnice. Zvláště, pokud členský stát v souladu se zásadou loajální spolupráce a stávající praxe oznámí, že neprovedl úplné oznámení, může to představovat polehčující okolnost, která povede k použití nižšího koeficientu závažnosti, než tomu je v případech úplného neoznámení prováděcích opatření.
26. U příležitosti případného přezkumu své politiky (viz bod 11), bude Komise věnovat zvláštní pozornost otázce koeficientů závažnosti a zohlední i budoucí vývoj judikatury Soudního dvora.
27. Pokud jde o stanovení koeficientu délky, který se vypočítá podle bodu 17 sdělení z roku 2005, délka trvání porušení, je období počínající dnem následujícím po uplynutí lhůty k provedení vyplývající z dané směrnice (s výhradou bodu 31).
28. V případech, v nichž se Komise rozhodne navrhnout také zaplacení paušální částky, vypočítá se výše této částky postupem uvedeným v bodech 19 až 24 sdělení z roku 2005, a to s upřesněním, že za *dies a quo*⁽¹¹⁾ se považuje den následující po uplynutí lhůty pro provedení vyplývající z dané směrnice.

VI. DATUM, KDY NABÝVÁ ÚČINKU POVINNOST ZAPLATIT ULOŽENOU SANKCI

29. Podle čl. 260 odst. 3 druhého pododstavce pokud Soudní dvůr uloží dotýčnému členskému státu sankci, „platební povinnost nabude účinku ke dni stanovenému Soudním dvorem Evropské unie v jeho rozsudku“. Toto ustanovení umožňuje Soudnímu dvoru stanovit, že platební povinnost nabývá účinku buď dnem vyhlášení rozsudku, nebo později. Je zapotřebí uvést, že Soudní dvůr disponoval

⁽⁸⁾ Viz analogicky bod 11 sdělení z roku 2005.

⁽⁹⁾ Ve znění sdělení ze dne 20. července 2010 (SEK(2010) 923).

⁽¹⁰⁾ Viz poznámka pod čarou 9.

⁽¹¹⁾ Den, kterým počíná běh lhůty, jež se bere v potaz pro výpočet paušální částky (viz bod 22 sdělení z roku 2005).

stejnou mírou uvážení již podle článku 228 Smlouvy o ES, ačkoli to tento článek neupravoval výslovně. Soudní dvůr využíval možnosti stanovit pro nabytí účinku pozdější datum, než je datum vyhlášení rozsudku, spíše výjimečně ⁽¹²⁾; v každém případě tak nikdy neučinil ve věcech, které se týkaly neoznámení opatření, jimiž se provádí směrnice.

30. Podle názoru Komise by v rámci uplatňování čl. 260 odst. 3 bylo vhodné pravidelně stanovit den vyhlášení rozsudku jako datum, kdy nabývá účinku povinnost zaplatit uložené sankce. To by zejména znamenalo, že splátky denního penále by běžely ode dne vyhlášení rozsudku.

VII. PŘECHODNÉ USTANOVENÍ

31. Komise bude uplatňovat nový nástroj upravený v čl. 260 odst. 3, jakož i zásady a kritéria stanovené k jeho provádění v tomto sdělení, na řízení zahájená podle článku 258, která byla zahájena po uveřejnění tohoto sdělení, jakož i na řízení zahájená před tímto uveřejněním s výjimkou těch věcí, které již předložila Soudnímu dvoru. V řízeních, ve kterých již bylo vydáno odůvodněné stanovisko, vydá Komise doplňkové odůvodněné stanovisko, v němž dotýčný členský stát upozorní, že pokud by věc byla předložena Soudnímu dvoru, učiní zároveň i návrh podle čl. 260 odst. 3. Při výpočtu výše sankce, a pokud jde o délku porušení, Komise nebude brát v úvahu dobu před 1. prosincem 2009, tj. před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost.

⁽¹²⁾ Mezi devíti rozsudky, které byly vydány v řízení podle článku 228 Smlouvy o ES a které ukládají sankce, se vyskytují pouze tři případy, kdy Soudní dvůr stanovil jako lhůtu pro první splátku penále pozdější okamžik, než bylo vyhlášení rozsudku. Viz rozsudky ve věcech C-278/01, *Komise v. Španělsko*, Sb. rozh. 2003, s. I-14141; C-304/02, *Komise v. Francie*, Sb. rozh. 2005, s. I-6263; C-369/07, *Komise v. Řecko* (dosud nezveřejněno).

EVROPSKÁ CENTRÁLNÍ BANKA

DOHODA

ze dne 31. prosince 2010

mezi Eesti Pank a Evropskou centrální bankou o pohledávce připsané Evropskou centrální bankou ve prospěch Eesti Pank podle článku 30.3 statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky

(2011/C 12/02)

EESTI PANK A EVROPSKÁ CENTRÁLNÍ BANKA,

vzhledem k těmto důvodům:

základního kapitálu ECB k 1. lednu 2004 a 1. lednu 2009 podle článku 29.3 statutu ESCB a rozšíření klíče pro upisování základního kapitálu ECB k 1. květnu 2004 a k 1. lednu 2007 podle článku 48.3 statutu ESCB na pohledávky ostatních národních centrálních bank podle článku 30.3 statutu ESCB.

- (1) Podle čl. 3 odst. 1 rozhodnutí 2011/23/EU ze dne 31. prosince 2010 o splacení základního kapitálu, převodu devizových rezerv a příspěvcích na rezervní fondy a rezervy Evropské centrální banky ze strany Eesti Pank (ECB/2010/34) ⁽¹⁾ činí celková částka devizových rezerv vyjádřená v eurech, kterou je Eesti Pank povinna v souladu s článkem 48.1 statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky (dále jen „statut ESCB“) s účinkem od 1. ledna 2011 převést na Evropskou centrální banku (ECB), 145 853 596,60 EUR.
- (2) Podle článku 30.3 statutu ESCB a podle čl. 4 odst. 1 rozhodnutí 2011/23/EU (ECB/2010/34) je ECB povinna s účinkem od 1. ledna 2011 připsat ve prospěch Eesti Pank pohledávku denominovanou v eurech ve výši celkové částky příspěvku Eesti Pank na devizové rezervy vyjádřené v eurech, a to za podmínek uvedených v článku 3 rozhodnutí. S cílem zajistit, aby se poměr mezi částkou pohledávky Eesti Pank vyjádřenou v eurech a celkovou částkou pohledávek připsaných ve prospěch ostatních národních centrálních bank členských států, jejichž měnou je euro (dále jen „ostatní národní centrální banky“), vyjádřenou v eurech rovnal poměru mezi váženým podílem Eesti Pank v klíči pro upisování základního kapitálu ECB a celkovým váženým podílem ostatních národních centrálních bank v tomto klíči, se ECB a Eesti Pank dohodly, že výše pohledávky Eesti Pank činí 103 115 678,01 EUR.
- (3) Rozdíl mezi částkami uvedenými v 1. a 2. bodě odůvodnění vyplývá z a) použití „platných směnných kurzů“ ve smyslu článku 48.1 statutu ESCB na hodnotu devizových rezerv, které Eesti Pank již převedla podle článku 30.1 statutu ESCB, a b) účinku úprav klíče pro upisování
- (4) S ohledem na shora uvedený rozdíl se ECB a Eesti Pank dohodly, že pohledávku Eesti Pank lze snížit započtením částky, kterou je Eesti Pank povinna přispět do rezervních fondů a rezerv ECB podle článku 48.2 statutu ESCB a podle čl. 5 odst. 1 rozhodnutí 2011/23/EU (ECB/2010/34), pokud je pohledávka Eesti Pank vyšší než 103 115 678,01 EUR.
- (5) ECB a Eesti Pank by se měly dohodnout na jiných způsobech připsání pohledávky ve prospěch Eesti Pank, berouce v úvahu, že v závislosti na kurzových pohybech může být nezbytné spíše zvýšit než snížit pohledávku na částku uvedenou v 2. bodě odůvodnění.
- (6) Rada guvernérů schválila uzavření této dohody ze strany ECB, která se týká přijetí rozhodnutí podle článku 30 statutu ESCB, v souladu s článkem 10.3 statutu ESCB a postupem v něm uvedeným,

SE DOHODLY NA TOMTO:

Článek 1

Způsoby připsání pohledávky ve prospěch Eesti Pank

1. Je-li částka pohledávky, kterou je ECB povinna připsat ve prospěch Eesti Pank podle článku 30.3 statutu ESCB a čl. 4 odst. 1 rozhodnutí 2011/23/EU (ECB/2010/34) (dále jen „pohledávka“), v poslední den, kdy ECB obdrží od Eesti Pank devizové rezervy podle článku 3 rozhodnutí 2011/23/EU (ECB/2010/34), vyšší než 103 115 678,01 EUR, sníží se výše pohledávky s účinkem od tohoto dne na částku 103 115 678,01 EUR. Snížení se provede započtením částky,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 11, 15.1.2011.

terou je Eesti Pank povinná přispět do rezervních fondů a rezerv ECB s účinkem od 1. ledna 2011 podle článku 48.2 statutu ESCB a čl. 5 odst. 1 rozhodnutí 2011/23/EU (ECB/2010/34). Částka, jež je předmětem započtení, se považuje za zálohový příspěvek do rezervních fondů a rezerv ECB podle článku 48.2 statutu ESCB a podle čl. 5 odst. 1 rozhodnutí 2011/23/EU (ECB/2010/34), přičemž se má za to, že byl zaplacen v den, kdy došlo k započtení.

2. Je-li částka, kterou je Eesti Pank povinná přispět do rezervních fondů a rezerv ECB podle článku 48.2 statutu ESCB a podle čl. 5 odst. 1 rozhodnutí 2011/23/EU (ECB/2010/34), nižší než rozdíl mezi výší pohledávky Eesti Pank a částkou 103 115 678,01 EUR, sníží se výše pohledávky na částku 103 115 678,01 EUR: a) započtením podle odstavce 1 výše a b) tak, že ECB zaplatí Eesti Pank částku v eurech ve výši schodku, jenž zůstal po započtení. Jakákoli částka, kterou je ECB povinná zaplatit podle tohoto odstavce, je splatná k 1. lednu 2011. ECB dá včas pokyny k převodu této částky a čistého přirostlého úroku prostřednictvím transevropského expresního automatizovaného systému zúčtování plateb v reálném čase (TARGET2). Přirostlý úrok se vypočítá za každý den s použitím metody výpočtu „skutečný počet dnů/360“, pomocí sazby rovnající se mezní úrokové sazbě, kterou Eurosystem použil při poslední hlavní refinanční operaci.

3. Je-li výše pohledávky Eesti Pank v poslední den, kdy ECB od Eesti Pank obdrží devizové rezervy podle článku 3 rozhod-

nutí 2011/23/EU (ECB/2010/34), nižší než částka 103 115 678,01 EUR, zvýší se výše pohledávky v tento den na částku 103 115 678,01 EUR a Eesti Pank zaplatí ECB částku v eurech, která se rovná výši rozdílu. Jakákoli částka, kterou je Eesti Pank povinná zaplatit podle tohoto odstavce, je splatná od 1. ledna 2011 a zaplatí se v souladu s postupy uvedenými v čl. 5 odst. 4 a 5 rozhodnutí 2011/23/EU (ECB/2010/34).

Článek 2

Závěrečná ustanovení

1. Tato dohoda vstupuje v platnost dnem 1. ledna 2011.
2. Tato dohoda je vyhotovena ve dvou řádně podepsaných prvopisech v anglickém jazyce. ECB a Eesti Pank si každá ponechá jeden prvopis.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 31. prosince 2010.

Za Eesti Pank
Andres LIPSTOK
guvernér

Za Evropskou centrální banku
Jean-Claude TRICHET
prezident

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

EVROPSKÁ KOMISE

Směnné kurzy vůči euru ⁽¹⁾

14. ledna 2011

(2011/C 12/03)

1 euro =

měna	směnný kurz	měna	směnný kurz
USD americký dolar	1,3349	AUD australský dolar	1,3528
JPY japonský jen	110,71	CAD kanadský dolar	1,3300
DKK dánská koruna	7,4498	HKD hongkongský dolar	10,3796
GBP britská libra	0,84220	NZD novozélandský dolar	1,7396
SEK švédská koruna	8,9765	SGD singapurský dolar	1,7222
CHF švýcarský frank	1,2915	KRW jihokorejský won	1 493,78
ISK islandská koruna		ZAR jihoafrický rand	9,2959
NOK norská koruna	7,8500	CNY čínský juan	8,7970
BGN bulharský lev	1,9558	HRK chorvatská kuna	7,3985
CZK česká koruna	24,384	IDR indonéská rupie	12 030,62
HUF maďarský forint	276,60	MYR malajsijský ringgit	4,0886
LTL litevský litas	3,4528	PHP filipínské peso	59,202
LVL lotyšský latas	0,7019	RUB ruský rubl	40,1143
PLN polský zlotý	3,8800	THB thajský baht	40,687
RON rumunský lei	4,2652	BRL brazilský real	2,2524
TRY turecká lira	2,0730	MXN mexické peso	16,2500
		INR indická rupie	60,6595

⁽¹⁾ Zdroj: referenční směnné kurzy jsou publikovány ECB.

ROZHODNUTÍ PŘEDSEDY EVROPSKÉ KOMISE

ze dne 10. ledna 2011

o jmenování členů Evropské skupiny pro etiku ve vědě a nových technologiích na její čtvrté funkční období

(2011/C 12/04)

PŘEDSEDA EVROPSKÉ KOMISE,

s ohledem na rozhodnutí Komise ze dne 16. prosince 1997 (SEK(97) 2404) o vytvoření Evropské skupiny pro etiku ve vědě a nových technologiích (EGE) a o oprávnění předsedy Evropské komise jmenovat její členy,

s ohledem na rozhodnutí Komise ze dne 26. března 2001 (K(2001) 691) o změně působnosti Evropské skupiny pro etiku ve vědě a nových technologiích,

s ohledem na rozhodnutí Komise 2005/383/ES ze dne 11. května 2005 o obnovení mandátu Evropské skupiny pro etiku ve vědě a nových technologiích, prodloužené rozhodnutím Komise 2009/757/ES ⁽¹⁾,

s ohledem na rozhodnutí Komise 2010/1/EU ze dne 23. prosince 2009 ⁽²⁾ o obnovení mandátu Evropské skupiny pro etiku ve vědě a nových technologiích,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) EGE je nezávislý a multidisciplinární poradní orgán Evropské komise, který se skládá maximálně z 15 členů.
- (2) Po uveřejnění otevřené výzvy k vyjádření zájmu došlo 152 žádostí ⁽³⁾. Čtrnáct z předchozích členů EGE lze znovu zvolit ⁽⁴⁾ a z těchto čtrnácti se dvanáct chce o členství ucházet znovu.
- (3) Je nezbytné zajistit vhodný rozsah odborných znalostí a zkušeností mezi členy EGE.
- (4) Členové jsou jmenováni *ad personam* pro své osobní schopnosti a kvality.

ROZHODL TAKTO:

Článek 1

Na období pěti let se obnovuje mandát následujících členů EGE, kterým končí funkční období:

1) Emmanuel Agius

2) Inez de Beaufort

3) Hille Haker

4) Julian Kinderlerer

5) Linda Nielsen

6) Paula Martinho da Silva

7) Pere Puigdomènech Rosell

8) Günter Virt

Článek 2

Na období pěti let se za členy EGE jmenují tyto osoby:

1) Peter Dabrock

2) Andrzej Górski

3) Ritva Tuulikki Halila

4) Herman Nys

5) Siobhán Marie O'Sullivan

6) Laura Palazzani

7) Marie-Jo Thiel

Článek 3

Toto rozhodnutí se zveřejní v Úředním věstníku Evropské unie.

V Bruselu dne 10. ledna 2011.

Za Komisi

José Manuel BARROSO
předseda

⁽¹⁾ Úř. věst. L 270, 15.10.2009, s. 18.

⁽²⁾ Úř. věst. L 1, 5.1.2010, s. 8.

⁽³⁾ Viz čtvrtá odrážka čl. 3 odst. 2 rozhodnutí 2010/1/EU: „Stanovení a výběr členů EGE se uskuteční na základě otevřené výzvy k vyjádření zájmu.“

⁽⁴⁾ Viz třetí odrážka čl. 3 odst. 2 rozhodnutí 2010/1/EU: „Každý člen EGE je jmenován na období pěti let. Opakovaně mohou být členové EGE jmenováni nejvýše na dvě následující období.“

INFORMACE ČLENSKÝCH STÁTŮ

SVÁTKY V ROCE 2011

(2011/C 12/05)

Belgique/België	1.1, 24.4, 25.4, 1.5, 2.6, 3.6, 12.6, 13.6, 21.7, 22.7, 15.8, 31.10, 1.11, 2.11, 11.11, 15.11, 25.12, 26.12, 27.12, 28.12, 29.12, 30.12, 31.12
България	1.1, 3.3, 22.4, 23.4, 24.4, 25.4, 1.5, 6.5, 24.5, 6.9, 22.9, 1.11, 24.12, 25.12, 26.12
Česká republika	1.1, 25.4, 1.5, 8.5, 5.7, 6.7, 28.9, 28.10, 17.11, 24.12, 25.12, 26.12
Danmark	1.1, 21.4, 22.4, 24.4, 25.4, 20.5, 2.6, 12.6, 13.6, 25.12, 26.12
Deutschland	1.1, 22.4, 25.4, 1.5, 2.6, 13.6, 3.10, 25.12, 26.12
Eesti	1.1, 24.2, 22.4, 1.5, 12.6, 23.6, 24.6, 20.8, 24.12, 25.12, 26.12
Éire/Ireland	3.1, 17.3, 22.4, 25.4, 2.5, 6.6, 1.8, 31.10, 26.12, 27.12
Ελλάδα	1.1, 6.1, 7.3, 25.3, 22.4, 25.4, 1.5, 13.6, 15.8, 28.10, 25.12, 26.12
España	21.4, 22.4, 25.4, 9.5, 2.6, 3.6, 13.6, 21.7, 1.11, 26.12, 27.12, 28.12, 29.12, 30.12
France	1.1, 25.4, 1.5, 2.6, 13.6, 14.7, 21.7, 15.8, 1.11, 11.11, 25.12
Italia	1.1, 22.4, 25.4, 1.5, 2.6, 13.6, 21.7, 15.8, 1.11, 25.12, 26.12
Κύπρος/Kıbrıs	1.1, 25.3, 22.4, 25.4, 1.5, 9.5, 2.6, 3.6, 13.6, 21.7, 15.8, 1.10, 1.11, 23.12, 26.12
Latvija	1.1, 22.4, 24.4, 25.4, 1.5, 4.5, 8.5, 12.6, 23.6, 24.6, 18.11, 24.12, 25.12, 26.12, 31.12
Lietuva	1.1, 16.2, 11.3, 24.4, 25.4, 1.5, 5.6, 24.6, 6.7, 15.8, 1.11, 25.12, 26.12
Luxembourg	25.4, 2.6, 13.6, 23.6, 15.8, 1.11, 26.12
Magyarország	1.1, 15.3, 24.4, 25.4, 1.5, 12.6, 13.6, 20.8, 23.10, 1.11, 25.12, 26.12
Malta	1.1, 10.2, 19.3, 31.3, 22.4, 1.5, 7.6, 29.6, 15.8, 8.9, 21.9, 8.12, 13.12, 25.12
Nederland	1.1, 25.4, 30.4, 5.5, 2.6, 13.6, 25.12, 26.12
Österreich	1.1, 6.1, 25.4, 1.5, 2.6, 13.6, 23.6, 15.8, 26.10, 1.11, 8.12, 25.12, 26.12
Polska	1.1, 6.1, 24.4, 25.4, 1.5, 3.5, 12.6, 23.6, 15.8, 1.11, 11.11, 25.12, 26.12
Portugal	1.1, 22.4, 24.4, 25.4, 1.5, 10.6, 23.6, 15.8, 5.10, 1.11, 1.12, 8.12, 25.12
România	1.1, 2.1, 24.4, 25.4, 1.5, 12.6, 13.6, 15.8, 1.12, 25.12, 26.12
Slovenija	1.1, 2.1, 8.2, 24.4, 25.4, 27.4, 1.5, 2.5, 12.6, 25.6, 15.8, 31.10, 1.11, 25.12, 26.12
Slovensko	1.1, 6.1, 22.4, 25.4, 1.5, 8.5, 5.7, 29.8, 1.9, 15.9, 1.11, 17.11, 24.12, 25.12, 26.12
Suomi/Finland	1.1, 6.1, 22.4, 24.4, 25.4, 1.5, 2.6, 12.6, 25.6, 5.11, 6.12, 25.12, 26.12
Sverige	1.1, 6.1, 22.4, 24.4, 25.4, 1.5, 2.6, 6.6, 12.6, 25.6, 5.11, 25.12, 26.12
United Kingdom	Wales and England: 3.1, 22.4, 25.4, 29.4, 2.5, 30.5, 29.8, 26.12, 27.12, 28.12 Northern Ireland: 3.1, 17.3, 22.4, 25.4, 29.4, 2.5, 30.5, 12.7, 29.8, 26.12, 27.12, 28.12 Scotland: 3.1, 4.1, 22.4, 29.4, 2.5, 30.5, 1.8, 30.11, 26.12, 27.12, 28.12

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2011 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 100 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	770 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsávat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS